

โครงการพัฒนาและยกระดับความน่าเชื่อถือด้านสุขอนามัยของสินค้าอุตสาหกรรมอาหาร เพื่อการส่งออกในตลาดเอเชียและสหภาพยุโรป

๑. ความเป็นมา

ปัจจุบันการกีดกันทางการค้าที่มิใช่ภาษี (NTB: Non-Tariff Barrier) ได้ทวีความสำคัญมากยิ่งขึ้น โดยเฉพาะในการส่งออกสินค้าไปยังประเทศที่พัฒนาแล้ว เช่น กลุ่มสหพันธรัฐยุโรป หรือ EU โดยผู้บริโภคในประเทศดังกล่าวนอกจากจะให้ความสำคัญกับคุณภาพของสินค้าแล้ว ยังให้ความสำคัญในเรื่องการรักษาสิ่งแวดล้อมอีกด้วย ซึ่งจากข้อมูลและเหตุการณ์ที่ผ่านมาสินค้าส่งออกที่ผู้ประกอบการอุตสาหกรรมไทยได้รับผลกระทบจากประเด็นข้างต้นเป็นอย่างมาก คือ สินค้าอาหาร เนื่องจากผลิตโดยอุตสาหกรรมที่มีโซ่อุปทานซับซ้อน และมีแหล่งกำเนิดของวัตถุดิบหลากหลาย ยากแก่การควบคุมคุณภาพ มาตรการกีดกันทางการค้าที่มิใช่ภาษีที่มีผลกระทบต่อการประกอบการส่วนใหญ่จึงได้แก่ คุณภาพ สุขอนามัย และสิ่งแวดล้อม ที่กำหนดให้ผู้ประกอบการต้องมีมาตรฐานต่างๆ เช่น อุตสาหกรรมอาหาร ต้องได้รับ HACCP, BRC และ GAP ดังนั้นตามมาตรฐานระดับโลกจะต้องมีระบบติดตามและตรวจสอบย้อนกลับ (Tracing and Tracking System) เพื่อให้ทราบสาเหตุที่มาและสามารถเรียกคืนสินค้าได้เมื่อเกิดเหตุการณ์พบสารพิษในอาหาร เป็นต้น ดังเช่นกรณีพบสารเมลามีนในอาหาร ผู้ประกอบการจะต้องสามารถตรวจสอบย้อนกลับ (Trace) ไปยังต้นตอของผู้ผลิต รวมไปถึงต้องสามารถติดตาม (Track) ได้ว่าสินค้าที่ปนเปื้อนเหล่านั้นได้ถูกกระจายจัดจำหน่ายไปที่ใดบ้าง เพื่อเป็นการลดความเสี่ยงจากการบริโภคและเสริมสร้างมาตรฐานความปลอดภัยของสินค้าตลอดโซ่อุปทาน

การเชื่อมโยงเครือข่ายในโซ่อุปทาน ทั้งระบบข้อมูล ช่องทางการซื้อขาย รวมไปถึงการเคลื่อนไหลของสินค้าโดยเฉพาะระบบการตรวจสอบย้อนกลับ จึงมีความสำคัญอย่างยิ่ง นอกจากนี้การมีระบบตรวจสอบย้อนกลับกลางซึ่งเป็นศูนย์รวบรวมข้อมูลและเป็นช่องทางสำหรับการสืบค้นข้อมูลความปลอดภัยสินค้าอาหารด้วยระบบเทคโนโลยีสารสนเทศ เช่น เว็บไซต์ และโทรศัพท์เคลื่อนที่ ที่สามารถอำนวยความสะดวกให้ผู้บริโภคและผู้ประกอบการเข้าถึงได้จากทุกมุมโลก จะช่วยเพิ่มมูลค่าการค้าจากการสร้างความน่าเชื่อถือและความเชื่อมั่นให้กับลูกค้า ส่งผลให้ผู้ประกอบการไทยมีความสะดวกในการส่งออกมากขึ้น ป้องกันการกีดกันทางการค้าที่มิใช่ภาษี มีความได้เปรียบในการแข่งขัน อีกทั้งยังแสดงถึงการมีความรับผิดชอบต่อสังคมและสิ่งแวดล้อม (Corporate Social Responsibility: CSR) ในการส่งผลิตภัณฑ์ออกไปจำหน่ายยังต่างประเทศอีกด้วย

ทั้งนี้ จากการดำเนินการอย่างต่อเนื่องตั้งแต่ปี พ.ศ. 2555-2558 พบว่ามีโซ่อุปทานที่เข้าร่วมโครงการได้รับการพัฒนาจำนวน 12 โซ่อุปทาน ประกอบด้วยสถานประกอบการจำนวน 42 แห่ง และมีผลการลดต้นทุนโลจิสติกส์ คิดเป็น 122 ล้านบาท สำนักโลจิสติกส์ กรมอุตสาหกรรมพื้นฐานและการเหมืองแร่ พิจารณาแล้ว เห็นว่าแนวทางการดำเนินงานดังกล่าวเป็นกลไกหนึ่งของการขับเคลื่อนแผนแม่บทการพัฒนาาระบบโลจิสติกส์อุตสาหกรรม พ.ศ. 2555-2559 โดยเฉพาะอย่างยิ่งด้านการสร้างเครื่องมือและส่งเสริมกลไกให้เกิดกระบวนการแลกเปลี่ยนข้อมูลระหว่างผู้ประกอบการในโซ่อุปทาน ประกอบกับกระทรวงอุตสาหกรรมมีนโยบายให้ผู้ประกอบการมีการบูรณาการ ด้านโลจิสติกส์และโซ่อุปทาน และมีความสัมพันธ์เชิงธุรกิจเพิ่มขึ้น ดังนั้นในปีงบประมาณ 2559 จึงจัดให้ดำเนินการส่งเสริมความร่วมมือและเชื่อมโยงระหว่างหน่วยธุรกิจโซ่อุปทานอย่างต่อเนื่อง เพื่อสะท้อนเป้าหมายการลดต้นทุนโลจิสติกส์ต่อผลิตภัณฑ์มวลรวมในประเทศ (Gross Domestic Product : GDP) ตามแผนยุทธศาสตร์การพัฒนาระบบโลจิสติกส์ของประเทศ

๒. วัตถุประสงค์

๒.๑ ส่งเสริมให้ผู้ประกอบการในกลุ่มอุตสาหกรรมนำร่องได้รับการพัฒนาระบบติดตามและตรวจสอบย้อนกลับ โดยมีการประยุกต์ใช้เทคโนโลยีสารสนเทศและรหัสมาตรฐานในการจัดเก็บและเชื่อมโยงข้อมูล เพื่อตอบสนองต่อความต้องการของลูกค้าได้อย่างรวดเร็ว และสร้างความเชื่อมั่นสำหรับลูกค้าหรือผู้บริโภคทั้งภายในและภายนอกประเทศ

๒.๒ กำหนดโครงสร้างระบบ รูปแบบข้อมูล และเทคโนโลยีที่เหมาะสม สำหรับการติดตามและตรวจสอบย้อนกลับของอุตสาหกรรมนำร่อง ที่สอดคล้องกับมาตรการทางการค้าในประเทศส่งออกที่สำคัญ และสามารถขยายผลการส่งเสริมระบบให้แก่ภาคอุตสาหกรรมในวงกว้าง

๒.๓ พัฒนาศูนย์รวบรวมข้อมูลติดตามและตรวจสอบย้อนกลับของอุตสาหกรรมอาหาร (Web Portal) เพื่อเป็นช่องทางสำหรับการสืบค้นข้อมูลความปลอดภัยสินค้าอาหาร และช่องทางการตลาดให้แก่ลูกค้าในทุกระดับ

๓. ขอบเขตการดำเนินการ

ส่วนที่ ๑ การจัดทำแนวทางการดำเนินงานและวิธีการประชาสัมพันธ์เชิญชวนผู้ประกอบการ

๓.๑ เสนอแนวคิด กำหนดแผนงาน และวิธีการดำเนินงาน รวมถึงวิธีการประชาสัมพันธ์เชิญชวน และคัดเลือกผู้ประกอบการเข้าร่วมโครงการพัฒนาและยกระดับความน่าเชื่อถือด้านสุขอนามัยของสินค้าด้วยระบบติดตามและตรวจสอบย้อนกลับ ทั้งนี้ การดำเนินงานโครงการต้องสะท้อนตัวชี้วัดตามยุทธศาสตร์การส่งเสริมให้เกิดความร่วมมือและการเชื่อมโยงระหว่างหน่วยธุรกิจในโซ่อุปทาน ของแผนแม่บทการพัฒนา ระบบโลจิสติกส์อุตสาหกรรม (พ.ศ. ๒๕๕๕-๒๕๕๙)

๓.๒ จัดกิจกรรมประชาสัมพันธ์เปิดตัวโครงการ เพื่อรับสมัครผู้ประกอบการเข้าร่วมโครงการพัฒนา และยกระดับความน่าเชื่อถือด้านสุขอนามัยของสินค้าด้วยระบบติดตามและตรวจสอบย้อนกลับนำร่อง และให้ความรู้เกี่ยวกับเทคโนโลยีสารสนเทศ เครื่องมืออุปกรณ์ และแนวทางการจัดการโลจิสติกส์และโซ่อุปทานที่เหมาะสม

๓.๓ จัดฝึกอบรมหัวข้อระบบและการประยุกต์ใช้ระบบเทคโนโลยีสารสนเทศในการตรวจสอบย้อนกลับให้ผู้ประกอบการที่สนใจ จำนวน ๒๐ ราย ในระยะเวลาการอบรมรวม ๓ วัน

๓.๔ คัดเลือกผู้ประกอบการที่มีศักยภาพเพื่อเข้าร่วมโครงการ โดยเน้นในกลุ่มอุตสาหกรรมที่มีการส่งออกไปยังประเทศ ASEAN+๖ และประเทศในสหภาพยุโรป ประกอบไปด้วยอุตสาหกรรมอาหารไม่น้อยกว่า ๓ โซ่อุปทาน รวมจำนวนทั้งหมดไม่น้อยกว่า ๑๒ ราย ทั้งนี้ ผู้ประกอบการที่ได้รับคัดเลือกต้องได้รับความเห็นชอบจากกรมอุตสาหกรรมพื้นฐานและการเหมืองแร่

๓.๕ รายงานผลการศึกษา วิเคราะห์ และประเมินความก้าวหน้าของการดำเนินงานเป็นรายเดือน รวมทั้งแผนกิจกรรมของเดือนถัดไป โดยจัดทำเป็นรูปเล่มส่งให้สำนักโลจิสติกส์ไม่เกินวันที่ ๓ ของเดือนถัดไป จนถึงวันสิ้นสุดสัญญาจ้าง

ส่วนที่ ๒ การพัฒนาและปรับปรุงระบบติดตามและตรวจสอบย้อนกลับ รวมทั้งการนำมาประยุกต์ใช้

๓.๖ ศึกษาและให้คำปรึกษาภายในองค์กรของผู้ประกอบการที่ได้รับคัดเลือกทั้ง ๑๒ ราย เพื่อพัฒนาและยกระดับความน่าเชื่อถือด้านสุขอนามัยของสินค้าด้วยระบบติดตามและตรวจสอบย้อนกลับ รายละเอียด ๔ ครั้ง ครั้งละไม่น้อยกว่า ๖ ชั่วโมง โดยกิจกรรมประกอบด้วย

- (๑) ศึกษาและวินิจฉัยระบบข้อมูล กระบวนการ และข้อจำกัดเฉพาะของการจัดทำระบบติดตามและตรวจสอบย้อนกลับโซ่อุปทานของผู้ประกอบการตั้งแต่ต้นน้ำไปจนถึงปลายน้ำ
- (๒) ออกแบบกระบวนการและระบบการจัดการโลจิสติกส์และโซ่อุปทานด้านความปลอดภัยและสุขอนามัยของสินค้าของผู้ประกอบการให้สามารถติดตามและตรวจสอบย้อนกลับได้อย่างมีประสิทธิภาพ
- (๓) ให้คำปรึกษาแนวทางปฏิบัติและการเตรียมความพร้อมด้านข้อมูลเพื่อการเชื่อมโยงข้อมูลด้วยรหัสมาตรฐาน
- (๔) ให้คำปรึกษาการปรับกระบวนการทำงาน เครื่องมืออุปกรณ์ และระบบเทคโนโลยีสารสนเทศที่เหมาะสมในการนำมาตราฐานและระบบติดตามและตรวจสอบย้อนกลับมาใช้

๓.๗ พัฒนาหรือปรับปรุงระบบเทคโนโลยีสารสนเทศเพื่อการติดตามและตรวจสอบย้อนกลับ (Web-Based Tracing and Tracking Software) โดยอิงโปรแกรมเปิดที่สามารถแก้ไขได้ (Open Source) ตามรายการที่ได้รับการรับรองจากกรมอุตสาหกรรมพื้นฐานและการเหมืองแร่ รวมไปถึงการออกแบบเครื่องมืออุปกรณ์ในการรองรับระบบ เช่น ระบบจัดเก็บข้อมูลอัตโนมัติ (Automatic Data Capture) บาร์โค้ด RFID (Radio-Frequency Identification) สำหรับผู้ประกอบการนำร่องประยุกต์ใช้ในกระบวนการผลิตและส่งมอบเพื่อการติดตามและตรวจสอบย้อนกลับให้เหมาะสมกับลักษณะของสินค้าและโซ่อุปทาน ทั้งนี้ค่าใช้จ่ายสำหรับเครื่องมืออุปกรณ์เทคโนโลยีสารสนเทศ (Hardware) ผู้ประกอบการต้องเป็นผู้รับผิดชอบ

๓.๘ ทดลองและปรับปรุงระบบติดตามและตรวจสอบย้อนกลับ รวมทั้งฝึกอบรมให้แก่บุคลากรของผู้ประกอบการนำร่องทั้ง ๑๒ ราย รายละเอียด ๒ ครั้ง ครั้งละไม่น้อยกว่า ๖ ชั่วโมง

๓.๙ รายงานผลการพัฒนาระบบติดตามและตรวจสอบย้อนกลับ (Web-Based Tracing and Tracking Software) ซึ่งครอบคลุมถึงผลการศึกษาระบบการดำเนินงานปัจจุบัน การปรับกระบวนการทำงานเพื่อรองรับการใช้ระบบ รวมทั้งการจัดทำคู่มือการใช้ระบบติดตามและตรวจสอบย้อนกลับให้กับผู้ประกอบการนำร่องแต่ละราย โดยผ่านการพิจารณาและให้ความเห็นชอบจากกรมอุตสาหกรรมพื้นฐานและการเหมืองแร่

๓.๑๐ จัดทำข้อเสนอแนะในการนำมาตราฐานระบบการจัดการความปลอดภัยและระบบติดตามและตรวจสอบย้อนกลับสำหรับโซ่อุปทานไปใช้ในองค์กรแต่ละแห่ง รวมทั้งจัดทำแนวทางการสร้างแผนการบริหารจัดการความเสี่ยงด้านความปลอดภัยและสุขอนามัยในโซ่อุปทานของอุตสาหกรรมนำร่อง

๓.๑๑ จัดทำตัวชี้วัดความสำเร็จและความคุ้มค่าของโครงการให้กับผู้ประกอบการในการมีระบบติดตามและตรวจสอบย้อนกลับของสินค้า

ส่วนที่ ๓ การพัฒนาระบบกลางเพื่อเป็นศูนย์รวบรวมข้อมูลติดตามและตรวจสอบย้อนกลับ (Web Portal for Food Traceability System)

๓.๑๒ ปรับปรุงระบบกลางเพื่อเป็นศูนย์รวบรวมข้อมูลติดตามและตรวจสอบย้อนกลับอุตสาหกรรมอาหารของไทย (Web Portal for Food Traceability System) และเพิ่มเติมเนื้อหา รวมทั้งจัดทำระบบให้สามารถรองรับ ดังต่อไปนี้

- (๑) การเผยแพร่ข้อมูลความสำคัญของการจัดทำระบบติดตามและตรวจสอบย้อนกลับโดยใช้สื่อที่ทำให้ผู้ใช้ระบบเข้าใจง่าย เช่น วิดีทัศน์ การแสดงผลแบบ Infographic เป็นต้น
- (๒) การเผยแพร่ข้อมูลล่าสุดเกี่ยวกับกฎหมาย หรือกฎระเบียบของการติดตามและตรวจสอบย้อนกลับของคู่ค้าที่สำคัญ เช่น สหภาพยุโรป สหรัฐอเมริกา เป็นต้น
- (๓) การเผยแพร่กรณีศึกษา (Case Study) ของการทำระบบติดตามและตรวจสอบย้อนกลับของไทยและต่างประเทศ อย่างละ ๒ กรณี

(๔) การติดต่อสื่อสารกับผู้ประกอบการที่เป็นสมาชิกในระบบกลาง

(๕) การเชื่อมโยงข้อมูลที่เป็นกับหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง เช่น สำนักงานคณะกรรมการอาหารและยา เป็นต้น

๓.๑๓ จัดหาศูนย์ให้บริการข้อมูลระบบ Cloud เพื่อรองรับฐานข้อมูลและระบบตรวจสอบย้อนกลับ ทั้งนี้ผู้ให้บริการ Hosting ต้องอยู่ในบัญชีรายการของกรมอุตสาหกรรมพื้นฐานและการเหมืองแร่เท่านั้น โดยต้องทำการเช่าบริการล่วงหน้าเป็นเวลาอย่างน้อย ๑ ปี

๓.๑๔ ติดตามผลการดำเนินงานของผู้ประกอบการที่เข้าร่วมโครงการพัฒนาและยกระดับความน่าเชื่อถือด้านสุขอนามัยของสินค้าอุตสาหกรรมอาหารเพื่อการส่งออกในตลาดเอเชียและสหภาพยุโรปในปี ๒๕๕๗-๒๕๕๘ รวมถึงผลักดันให้ผู้ประกอบการดังกล่าวและผู้ประกอบการทั่วไปขยายผลการใช้ระบบตรวจสอบย้อนกลับในผลิตภัณฑ์อื่นและให้มีประสิทธิภาพตลอดโซ่อุปทาน โดยการจัดกิจกรรมอบรมเชิงปฏิบัติการ (Workshop) ให้ความรู้ในการประยุกต์ใช้ระบบเทคโนโลยีสารสนเทศเพื่อใช้ในการตรวจสอบย้อนกลับ แก่ผู้ประกอบการที่เกี่ยวข้องจำนวน ๕ ครั้ง และมีจำนวนผู้เข้าร่วมกิจกรรมรวมไม่น้อยกว่า ๔๐ คน

๓.๑๕ รมรงค์และผลักดันให้ผู้ประกอบการที่มีระบบติดตามและตรวจสอบย้อนกลับเป็นของตนเอง เชื่อมโยงหรือประชาสัมพันธ์ผ่านระบบกลาง (Web Portal for Food Traceability System) จำนวนไม่น้อยกว่า ๕ ราย

ส่วนที่ ๔ การเผยแพร่และประชาสัมพันธ์ผลงานเพื่อเปิดโลกทัศน์และสร้างความตระหนักในด้านการติดตามและตรวจสอบย้อนกลับ

๓.๑๖ จัดทำข้อเสนอแนะแนวโน้มและแนวทางในการพัฒนาระบบตรวจสอบย้อนกลับที่เหมาะสมในตลาดส่งออกอื่นที่กำลังขยายตัว เช่น ตะวันออกกลาง กลุ่ม BRIC หรือสินค้าอาหารเฉพาะกลุ่ม เช่น อาหารออร์แกนิก (Organic) อาหารฮาลาล และอาหารเสริม เป็นต้น รวมทั้งกฎระเบียบ มาตรฐาน แนวทางและข้อเสนอแนะในการทำ Mutual Recognition Arrangement (MRA) ของอุตสาหกรรมอาหารที่มีศักยภาพสูงระหว่างไทยและประเทศใน ASEAN+๖

๓.๑๗ จัดการประชุมและศึกษาดูงานด้านระบบโลจิสติกส์และโซ่อุปทาน และระบบตรวจสอบย้อนกลับในสถานประกอบการที่มีการจัดการในด้านดังกล่าวที่ได้มาตรฐานให้แก่ผู้ประกอบการอุตสาหกรรมอาหารผู้ได้รับคัดเลือกเข้าร่วมโครงการ

๓.๑๘ จัดทำบทความทางวิชาการ โดยมีเนื้อหาประกอบด้วยองค์ความรู้ เทคโนโลยี หรือนวัตกรรมที่เกี่ยวข้องกับโครงการ เชื่อมโยงสู่ผลการดำเนินโครงการ ความยาวประมาณ ๘๐๐ คำ พร้อมรูปประกอบจำนวน ๑ บทความ เพื่อให้สำนักโลจิสติกส์ใช้ในการเผยแพร่และประชาสัมพันธ์โครงการต่อไป

๓.๑๙ ประชาสัมพันธ์การดำเนินงานผ่านสื่อสิ่งพิมพ์ ขนาดคอลัมน์ไม่น้อยกว่า ๖ x ๑๐ นิ้ว จำนวนไม่น้อยกว่า ๑ คอลัมน์

๓.๒๐ จัดสัมมนาเพื่อเผยแพร่ผลการดำเนินงาน พร้อมนำเสนอระบบติดตามและตรวจสอบย้อนกลับ รวมทั้งแนวทางปฏิบัติของแต่ละโซ่อุปทาน จำนวน ๑ ครั้ง มีผู้เข้าร่วมไม่น้อยกว่า ๘๐ ราย

๓.๒๑ จัดทำหนังสือเผยแพร่การใช้ระบบความน่าเชื่อถือด้านสุขอนามัยของสินค้าด้วยระบบติดตามและตรวจสอบย้อนกลับ รวมทั้งแนวทางปฏิบัติที่ดี (Best Practices) ของแต่ละโซ่อุปทานที่เข้าร่วมโครงการ จำนวน ๓๐๐ เล่ม

๔. คุณสมบัติของที่ปรึกษา

๔.๑ มีผู้จัดการโครงการ ที่มีวุฒิการศึกษาไม่ต่ำกว่าปริญญาโท ด้านวิศวกรรมศาสตร์สาขาโลจิสติกส์ / อุตสาหการ / การจัดการวิศวกรรม / สาขาที่เกี่ยวข้อง หรือบริหารธุรกิจ สาขาการจัดการโลจิสติกส์ หรือวิทยาศาสตร์สาขาการจัดการโลจิสติกส์ / บริหารธุรกิจ หรือเศรษฐศาสตร์ หรือบัญชี หรือการตลาด หรืออื่นๆ ที่เกี่ยวข้อง ที่เชี่ยวชาญและมีประสบการณ์ด้านมาตรฐานระบบการจัดการที่เกี่ยวข้องกับโซ่อุปทานและ/หรือโลจิสติกส์ไม่น้อยกว่า ๑๐ ปี จำนวน ๑ คน

๔.๒ มีผู้เชี่ยวชาญในการศึกษาและให้คำปรึกษา ที่มีวุฒิการศึกษาไม่ต่ำกว่าปริญญาโท ด้านวิศวกรรมศาสตร์สาขาโลจิสติกส์ / อุตสาหการ / การจัดการวิศวกรรม / สาขาที่เกี่ยวข้อง หรือบริหารธุรกิจ สาขาการจัดการโลจิสติกส์ หรือวิทยาศาสตร์สาขาการจัดการโลจิสติกส์ / บริหารธุรกิจ หรือเศรษฐศาสตร์ หรือบัญชี หรือการตลาด หรืออื่นๆ ที่เกี่ยวข้อง และมีประสบการณ์ในการให้คำปรึกษาและฝึกอบรมด้านโลจิสติกส์ในอุตสาหกรรมอาหาร และ/หรือมีประสบการณ์ในการนำระบบติดตามและตรวจสอบย้อนกลับของสินค้ามาใช้ในอุตสาหกรรมอาหารไม่น้อยกว่า ๕ ปี จำนวนไม่น้อยกว่า ๕ คน

๔.๓ มีผู้ช่วยผู้เชี่ยวชาญในการเก็บข้อมูล ที่มีวุฒิการศึกษาไม่ต่ำกว่าปริญญาโท ด้านวิศวกรรมศาสตร์/วิทยาศาสตร์/บริหารธุรกิจ/เศรษฐศาสตร์/บัญชี/การตลาด หรืออื่นๆ ที่เกี่ยวข้อง และมีประสบการณ์ในการศึกษา วิจัย และวิเคราะห์กระบวนการด้านโลจิสติกส์ ไม่น้อยกว่า ๓ ปี จำนวนไม่น้อยกว่า ๒ คน

๔.๔ มีเจ้าหน้าที่สารสนเทศที่ทำหน้าที่สนับสนุนผู้เชี่ยวชาญในการทดลองและปรับปรุงระบบติดตามและตรวจสอบย้อนกลับ รวมทั้งปรับปรุงระบบกลาง (Web Portal) ที่มีวุฒิการศึกษาไม่ต่ำกว่าปริญญาตรี ด้านเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร / วิศวกรรมศาสตร์สาขาคอมพิวเตอร์/วิทยาศาสตร์สาขาคอมพิวเตอร์/ บริหารธุรกิจ หรืออื่นๆ ที่เกี่ยวข้องและมีประสบการณ์ในการเชื่อมโยงและจัดการฐานข้อมูลระหว่างองค์กร ไม่น้อยกว่า ๕ ปี จำนวนไม่น้อยกว่า ๑ คน

๔.๕ มีเจ้าหน้าที่ประสานงานโครงการที่มีวุฒิการศึกษาไม่ต่ำกว่าปริญญาตรี ด้านวิศวกรรมศาสตร์ / วิทยาศาสตร์ / บริหารธุรกิจ / เศรษฐศาสตร์ / บัญชี / การตลาด หรืออื่น ๆ ที่เกี่ยวข้อง ในการให้ความร่วมมือในกิจกรรมประสานงานและการติดตามประเมินผลโครงการของกรมอุตสาหกรรมพื้นฐานและการเหมืองแร่ เพื่อให้การดำเนินโครงการมีประสิทธิภาพและสอดคล้องตามวัตถุประสงค์ของแผนแม่บทการพัฒนาระบบโลจิสติกส์อุตสาหกรรม พ.ศ. ๒๕๕๕-๒๕๕๙ และมีประสบการณ์ในงานที่เกี่ยวข้องไม่น้อยกว่า ๓ ปี จำนวนไม่น้อยกว่า ๑ คน

๔.๖ มีการจดทะเบียนที่ปรึกษาไทยไว้กับศูนย์ข้อมูลที่ปรึกษากระทรวงการคลัง

๔.๗ ปฏิบัติตามเงื่อนไขและข้อกำหนดของสำนักงานคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติ (สำนักงาน ป.ป.ช.) ดังนี้

๔.๗.๑ บุคคลหรือนิติบุคคลที่จะเข้าเป็นคู่สัญญา (ผู้เสนอราคา) ต้องไม่อยู่ในฐานะเป็นผู้ไม่แสดงบัญชีรายรับรายจ่ายหรือแสดงบัญชีรายรับรายจ่ายไม่ถูกต้องครบถ้วนในสาระสำคัญ

๔.๗.๒ บุคคลหรือนิติบุคคลที่จะเข้าเป็นคู่สัญญากับกรมอุตสาหกรรมพื้นฐานและการเหมืองแร่ ซึ่งได้ดำเนินการจัดซื้อจัดจ้างด้วยระบบอิเล็กทรอนิกส์ (e-Government Procurement : e-GP) ต้องลงทะเบียนในระบบอิเล็กทรอนิกส์ของกรมบัญชีกลางที่เว็บไซต์ศูนย์ข้อมูลจัดซื้อจัดจ้างภาครัฐ

๔.๗.๓ คู่สัญญาต้องรับและจ่ายเงินผ่านบัญชีธนาคาร เว้นแต่การจ่ายเงินแต่ละครั้งซึ่งมีมูลค่าไม่เกินสามหมื่นบาทคู่สัญญาอาจจ่ายเป็นเงินสดก็ได้

๕. ระยะเวลาดำเนินการ

๒๔๐ วัน นับถัดจากวันลงนามในสัญญา

๖. วิธีการจ้าง

จัดจ้างที่ปรึกษา โดยวิธีตกลง ตามระเบียบสำนักนายกรัฐมนตรีว่าด้วยการพัสดุ พ.ศ. ๒๕๓๕ ข้อ ๘๓(๒) เนื่องจากเป็นการจ้างเพื่อทำงานต่อเนื่องจากงานที่ได้ทำอยู่แล้ว

๗. ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

๗.๑ ผู้ประกอบการอุตสาหกรรมอาหารที่เข้าร่วมโครงการมีระบบความน่าเชื่อถือด้านสุขอนามัยของสินค้าด้วยระบบติดตามและตรวจสอบย้อนกลับที่มีประสิทธิภาพ ส่งผลให้ผู้ประกอบการไทยมีศักยภาพในการแข่งขันในตลาดโลกเพิ่มขึ้น

๗.๒ ภาครัฐมีระบบกลางเพื่อการติดตามและตรวจสอบย้อนกลับอุตสาหกรรมอาหาร ข้อเสนอแนะในการนำมาตรฐานระบบการจัดการความปลอดภัยและระบบติดตามและตรวจสอบย้อนกลับสำหรับโซ่อุปทานของแต่ละกลุ่มอุตสาหกรรม รวมทั้งแนวทางการจัดทำแผนการบริหารจัดการความเสี่ยงด้านความปลอดภัยและสุขอนามัยในโซ่อุปทานของอุตสาหกรรมนาร่อง เพื่อขยายผลในวงกว้าง และสร้างความมั่นใจให้กับประเทศนำเข้าและผู้บริโภค ส่งผลให้อุตสาหกรรมอาหารไทยสามารถขยายตลาดในการขายได้เพิ่มขึ้น

๘. งบประมาณ

๓,๐๐๐,๐๐๐ บาท (สามล้านบาทถ้วน)

๙. หน่วยงานที่รับผิดชอบ

สำนักโลจิสติกส์ กรมอุตสาหกรรมพื้นฐานและการเหมืองแร่
ถนนพระรามที่ ๖ แขวงทุ่งพญาไท เขตราชเทวี กรุงเทพฯ ๑๐๔๐๐
โทรศัพท์ ๐-๒๒๐๒-๓๖๔๖ โทรสาร ๐-๒๖๖๔-๘๗๔๕

๑๐. ระยะเวลาการส่งมอบงาน

๑๐.๑ รายงานเบื้องต้น (Inception Report) ภายใน ๑๕ วัน นับถัดจากวันลงนามในสัญญา เนื้อหาประกอบด้วยผลการดำเนินงานตามข้อ ๓.๑ จัดทำรายงานจำนวน ๖ ชุด

๑๐.๒ รายงานความก้าวหน้าฉบับที่ ๑ ภายใน ๑๒๐ วัน นับถัดจากวันลงนามในสัญญา เนื้อหาประกอบด้วยผลการดำเนินงานตามข้อ ๓.๒-๓.๕ และ ๓.๖ (ให้คำปรึกษาเสร็จสิ้นอย่างน้อย ๑ ครั้ง) จัดทำรายงานจำนวน ๖ ชุด

๑๐.๓ รายงานความก้าวหน้าฉบับที่ ๒ ภายใน ๑๘๐ วัน นับถัดจากวันลงนามในสัญญา เนื้อหาประกอบด้วยผลการดำเนินงานตามข้อ ๓.๖ (ให้คำปรึกษาเสร็จสิ้นทั้งหมด) และ ๓.๗-๓.๑๓ จัดทำรายงานจำนวน ๖ ชุด

๑๐.๔ รายงานฉบับสมบูรณ์ (Final Report) ภายใน ๒๔๐ วัน นับถัดจากวันลงนามในสัญญา เนื้อหาประกอบด้วยสรุปผลการดำเนินงานตลอดโครงการ โดยจัดทำรายงาน (ภาษาไทย) และบทสรุปผู้บริหาร (ภาษาไทยและภาษาอังกฤษ) จำนวน ๘ ชุด พร้อมทั้งส่งมอบหนังสือเผยแพร่การใช้ระบบความน่าเชื่อถือด้านสุขอนามัยของสินค้าด้วยระบบติดตามและตรวจสอบย้อนกลับ รวมทั้งแนวทางปฏิบัติของแต่ละโซ่อุปทาน จำนวน ๓๐๐ เล่ม และแผ่นซีดีที่รวมเนื้อหาทั้งหมด จำนวน ๒ ชุด

๑๑. งวดการชำระเงิน

ค่าจ้างทั้งหมดรวม ๓,๐๐๐,๐๐๐ บาท (สามล้านบาทถ้วน) วิธีการจ่ายเงินค่าจ้างแบ่งออกเป็น ๔ งวด ดังนี้

งวดที่ ๑ กำหนดการจ่ายเงินค่าจ้าง ร้อยละ ๒๕ ของเงินค่าจ้างทั้งหมด เมื่อผู้ว่าจ้างได้รับรายงานเบื้องต้น (Inception Report)

งวดที่ ๒ กำหนดการจ่ายเงินค่าจ้าง ร้อยละ ๔๕ ของเงินค่าจ้างทั้งหมด เมื่อผู้ว่าจ้างได้รับรายงานความก้าวหน้าฉบับที่ ๑

งวดที่ ๓ กำหนดการจ่ายเงินค่าจ้าง ร้อยละ ๒๐ ของเงินค่าจ้างทั้งหมด เมื่อผู้ว่าจ้างได้รับรายงานความก้าวหน้าฉบับที่ ๒

งวดที่ ๔ กำหนดการจ่ายเงินค่าจ้าง ส่วนที่เหลือทั้งหมดเมื่อโครงการสิ้นสุดลงและผู้ว่าจ้างได้รับรายงานฉบับสมบูรณ์